

Samohlásky

síta – kosí – zívát – nazí – víla – lepí – jíva – kývat – míle – dílo – tíseň – lípa
sype – kosi – zima – vila – balit – jinak – kyne – milá – divák – tiše – lipan

Poslouchejte rozdíl (s. 50)

sype – zima – vila – jinak – kilo – milá – divák – lipan – kosi – děti – kolik – nosy – pochyby –
výdechy – nádoby – polili – nosiči

letět – zebe – vede – pero– něco – výlet – efekt – vědět – růžek – pátek – dovede – nabere – opratě
– podáme– padákem – nepereme – velebený – rozejdeme se

péče – šéfe – této – céva – réva – které – malé – svaté – také – samé – některé – vědomé – zaseté –
pomalé – pánové

Skauti na výletě (s. 51)

V nádražní hale na hlavním nádraží velké kulaté hodiny právě odbíjí dvanáctou. Početná skupinka skautů čeká v hale na svého opožděného vedoucího. Po chvíli marného čekání se odhodlávají a vydávají na páté nástupiště, odkud mají odjíždět. Postávají na peronu a vyhlížejí svého vedoucího. Vlak přijíždí k páté koleji, zahouká, dým se valí z komína a halí celé nástupiště do neprůstupné mlhy. Vedoucí stále nepřichází. Skauti nastupují. Hledají volné kupé. Výpravčí hvízdá na odjezd. Opožděný vedoucí s hekáním dobíhá ujíždějící vlak. Skauti na něho nevěřičně zírají z okýnka. Zapáleně fandí. Vlak bez přestání uhání vpřed a vedoucí výpravy jim pomalu mizí v dáli. Máme průšvih!

Ráz

Muzeum v Aši (s. 53)

Petr se rozhodl navštívit muzeum v Aši. V úterý se tam konala zvláštní výstava, která se jmenovala Pod obalem. Petr přistoupil k obrazu visícímu naproti dveřím. Byl namalován v impresionistickém stylu a zobrazoval žlutou mísu s ovocem. Petr si musel kousek poodejít, aby ovoce objevil. Postupoval místností, až došel k oknu. Vedle něj visel obraz zobrazující trojúhelník. Pravoúhlý objekt byl zasazen nad stromy vinoucími se podél cesty. Vypadalo to, jako by se vznášel nad alejí. Petra tento obraz příliš nezaujal a pokračoval dál. Na další malbě byl vyobrazen černooký muž. Jeho život se nejspíše odehrával v antice, to Petr poznal z oděvu, který měl na sobě. Muž byl velmi vysoký a statný, ale přesto vypadal poněkud neutěšeně. Zato nebe plné hvězd v pozadí bylo okouzující. Toto bylo poslední dílo výstavy. Petr se připravoval k odchodu. Byl poněkud vyhladovělý. Rozhodl se, že si zajde na oběd do restaurace naproti. Viděl ji, když sem přijížděl. U východu se ještě potočil na tu krásnou historickou budovu muzea v Aši. Zadíval se na štukovanou zeď a poté pokračoval za vyhlídkou dobrého jídla.